

УДК 657.411

Кучерява Г. – ст. гр. БО–42

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Королук Т. М.

Капітал – одна з найбільш використовуваних економічних категорій. Він є базою створення і розвитку підприємства й у процесі функціонування забезпечує інтереси держави, власників і персоналу. Будь-яка організація, що веде виробничу чи іншу комерційну діяльність повинна мати визначений капітал, що представляє собою сукупність матеріальних цінностей і коштів, фінансових вкладень і витрат на придбання прав і привілеїв, необхідних для здійснення його господарської діяльності.

Власний капітал, як об'єкт обліку – це власні джерела підприємства, які без визначення терміну повернення внесені засновниками – фізичними або юридичними особами або залишені ними (засновниками) на підприємстві з прибутку після оподаткування. Ф. Ф. Бутинець, О. П. Войналович та І. Л. Томашевська, розуміють під власним капіталом загальну вартість засобів підприємства, які належать йому на правах власності і є джерелом формування активів [1].

Н. М. Ткаченко надає наступне визначення: «Власний капітал – це частина в активах підприємства, що залишається після вирахування його зобов'язань» [2].

Але найбільш точне та обґрунтоване поняття капіталу дав саме К. Маркс. У своїх працях він не тільки відповів на велику кількість питань сьогодення, а і вивів багато умовиводів, які через велику кількість років залишаються актуальними і сьогодні. Так, він вважав, що капітал – це саморухомі гроші, саморухома (самозростаюча) вартість [3].

Отже, з однієї сторони, капітал – сукупність ресурсів, що мають потенціал приносити економічні вигоди, а з іншої – виробничі відносини (основний і оборотний капітал) та відносини власності (власний капітал та залучений).

Згідно з П(С)БО 2 «Баланс», власний капітал – це частина в активах підприємства, що залишається у підприємства після вирахування зобов'язань. Це поняття, як і більша частина понять, наданих у підручниках, вказує на «залишковий» принцип формування капіталу і не розкриває його справжньої сутності, при цьому не зрозуміло, за якими критеріями змінюється капітал та наскільки зміни в активі балансу відповідають змінам власного капіталу.

Поняття подане Марксом не суперечить даному визначенню, а навіть доповнює його, робить його більш ємним та точним.

Список використаної літератури:

1. Бутинець Ф. Ф., Войналович О. П., Томашевська І. Л. Організація бухгалтерського обліку: Підручник. - 4-е вид., доп., перероб. - Житомир: ПП «Рута», 2005. - 528 с.

2. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік на підприємствах України: Підруч. для студ. екон. спец. вищ. навч. закл. - 6-те вид. - К. : А.С.К., 2001. – 784 с.

3. Маркс К. Капітал. - . Т.1. - М.: Политиздат, 1993.